

Radivoj Šajtinac

ČITAČI POEZIJE

(Milovanje zmijiskog cara)

Kao pred kavezom
uvek u startnoj zabuni
da ne isklizne, ne izmigolji se
samospasonosna guja rečenice
ona gušterača s glavom i repom
i logičkim nadimcima

kad uklizne svakog značenja začetak
pretvarajuće utešan i neizbežan
iznenađujući u samootkriću
samootimačini
gde beskonačan govor koji je u toku
kao na pustom sprudu ostavi
čitače brisače autosugestirane
sujetne podloge zamagljenja
samo s jedne strane
s druge možda topli prst ili hladna
asocijaciju mogu u apriornoj svemoći
nespremni samo kad odluče s
odlučni samo kada su nespremni

kad se ustreme epifanija i hermeneutika
samo je na jednoj strani redukcija
tamo gde tišti i pišti metod
a ne tamo gde cakli se neizgorivo, bezbožno,
izbavljenje otkrića

gmižu analitičke repate glavonje
i zmijolika se metafora izbacuje i podsmeva
citira slabašnom
kao samoodbrana nedokučenog versa

prejasna jesi saopštена
od svega samo tačna
tek tako, sudeći, bez daha i straha
ne udiši poeziju i ne čitaj

i shvataj
ako ti to jedino prestaje

JASNO, A NIGDE

(Krasota)

Večna si, nevidljivosti
 očiju mi,
 i potcenjena neosvojivost
 muke mi,
 smradni je znak
 nesitih glasova zaostalih
 posle neiskorišćenih putokaza

od svih velikih laži
 samo su vidljivo-nevidljive neizdržive
 one što grabe svoj rep u bekstvu
 i uvis iskašljavaju zube sopstvene
 posipaš slast bezumnu
 po šumama i gorama
 koje se zbijaju i klijaju
 ako kiše pronađu mesto za sebe
 i oblak se skrasi kao ona jazbina
 iz nesanice

večna si
 nedočekana nevidljivosti
 ni vreme da sretneš, ni
 nesrećnu sreću usvojiš
 od puste neosvetljene
 podetinjiš tuđine

bez leđa, lica i sećanja
 bez junaka i otkrića ostaneš
 samoproždiruća
 sama sobom zakrčena
 na ulazu izlaska
 na izlasku ulaza,
 dušo nečija

ODE

(Iskaz, da li se javi kad minu pokrivači?)

Nema onoga koji je
izdahom iz sebe promolio
zbogom nebesko zakašnjenje!
ni onih lažova pokrivača
s kojim se sašaptavao i dopisivao
u sebi

smisla nema
svako slovce i znak
neoperive su bakterije stidnice
neki zbog kože
neki zbog znaka
u raskolu
kao uvek i večno
dok poslušnom odsutnošću
škole rastu a *praxis* cveta
tajno dosuđenom skromnošću

za sve koji su se načekali
gospodski naseli na sopstveno strpljenje
jednostavnost
nepušački kosmogonijska
kad dezinfikuje
kad dira
ne bira

to je tvoje
i pomenutih
pokrivača